

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **J. P.**, zastoupený JUDr. Jiřím Šidliákem, advokátem se sídlem Vladislavova 44/10, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2021, č. j. MSK 51808/2021, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 2. 2022, č. j. 18 A 10/2021-22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Odry, odboru správního a obecního živnostenského úřadu ze dne 19. 3. 2021, č. j. MěÚO/05826/2021, kterým byl žalobce uznán vinným, že jako řidič nákladního motorového vozidla dne 13. 8. 2020 při jízdě držel v pravé ruce telefonní přístroj. Za toto jednání kvalifikované jako přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, spáchaný porušením § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, mu byla uložena pokuta ve výši 2500 Kč.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, o které Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) rozhodl tak, že ji zamítl.

[3] Podle krajského soudu lze považovat přestupek za dostatečně prokázaný na základě výpovědí policistů. Krajský soud neshledal ve výpovědích policistů žádné podstatné odlišnosti, které by zapříčinily vznik pochybností o věrohodnosti jejich výpovědí. Ani žalobce neuvedl žádné konkrétní indicie, které by výpovědi znevěrohodnily.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Podle stěžovatele je nedostatečné, aby přestupek byl prokázán pouze výpověďmi policistů bez dalších objektivních důkazů, jako např. fotografie. Krajský soud jejich výpovědi hodnotil jako bezrozporné, a to i přes zřetelný rozpor ohledně místa zastavení vozidla. Policisté by mohli být motivováni ke křivé výpovědi tím, že nechtěli přiznat svoji chybu. S odkazem na judikaturu stěžovatel upozorňuje, že v případě obtížně zachytitelného jednání, jakým je držení mobilního telefonu řidičem, je přesvědčivost důkazů klíčová. Správní orgán tak pochybil, jestliže nenařídil místní šetření s cílem zjistit, jestli vůbec mohli policisté stěžovatele s mobilním telefonem vidět. V rozporu se zásadou presumpce neviny je také postup, kdy krajský soud na jednu stranu považoval výpověď policistů za důvěryhodnou s ohledem na jejich povolání, a na druhou stranu výpověď stěžovatele za účelovou a nedůvěryhodnou, když zároveň další důkazní návrhy soud zamítl. Žalovaný se také nevypořádal se všemi námitkami v odvolání a stěžovateli bylo znemožněno vznést další důkazní návrhy.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti pouze navrhl, aby byla kasační stížnost zamítnuta.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, publikovaném pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. Ve věci stěžovatele však tyto podmínky naplněny nejsou.

[8] Napadený rozsudek je přezkoumatelný. Krajský soud reagoval na všechny v žalobě vznesené námitky a dostatečně se s nimi vypořádal. Stěžovatelova argumentace obsažená v kasační stížnosti se soustředí na údajné nesprávné posouzení výpovědí policistů a také na procesní pochybení žalovaného. Z těchto argumentů ale nijak nevyplývá, že by se krajský soud dopustil hrubého pochybení ve výkladu hmotného či procesního práva.

[9] Krajský soud dostatečně odůvodnil, proč považoval výpovědi policistů za důvěryhodné a dostačující k prokázání spáchání přestupku. Stěžovatel navíc naráží na drobné nesrovnalosti, které nejsou schopny jejich důvěryhodnost zpochybnit. Stejně tak námitky ohledně procesních pochybení, které stěžovatel uvádí, byly dostatečně vypořádány krajským soudem. Krajský soud navíc postupoval v souladu s judikaturou vztahující se k situacím, kdy jediným důkazem o spáchání přestupku je výpověď zasahujícího policisty. I judikatura Nejvyššího správního soudu, na kterou stěžovatel v kasační stížnosti odkazuje (rozsudky č. j. 6 As 47/2005-84, č. j. 1 As 64/2008-42,

pokračování

č. j. 2 As 52/2011-47 a č. j. 4 As 19/2007-114), dospívá ke stejným závěrům jako krajský soud.

[10] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že přezkum krajského soudu splňuje relevantní požadavky judikatury Nejvyššího správního soudu, od níž se nijak neodchyluje (nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikатурnímu odklonu) a krajský soud se nedopustil ani hrubého pochybení při výkladu hmotného či procesního práva. Zároveň se kasační stížnost nedotýká právních otázek, které dosud nebyly či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost proto soud odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[11] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost podmínky přijatelnosti nesplňuje. Kasační stížnost proto podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Ačkoli byla kasační stížnost odmítnuta, což je situace, na kterou obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., k odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, publikované pod č. 4170/2021 Sb. NSS), a proto je namístě rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak nevznikly mu žádné náklady nad rozsah jeho úřední činnosti, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2023

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu